

בש"פ 843/20 - מדינת ישראל נגד עזיז ג'בארין, אחמד ג'בארין, אמיר ג'בארין

בית המשפט העליון

בש"פ 843/20

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. עזיז ג'בארין
2. אחמד ג'בארין
3. אמיר ג'בארין

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ל' בשבט התש"ף (25.2.2020)

בשם המבקשת: עו"ד בת שבע אבגז

בשם המשיבים 1 ו-3: עו"ד תמי אולמן; עו"ד שאדי סרוג'י

בשם המשיב 2: עו"ד שלומי שרון

החלטה

עמוד 1

1. בקשה שניה להארכת מעצרם של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים ימים, החל מיום 13.2.2020, או עד למתן פסק דין בעניינם בתפ"ח 37031-02-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע בתמצית

2. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס לכל אחד מהם ביצוע עבירות של רצח בכוונה תחילה לפי סעיפים 300(א)(2) ו-301 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335 לחוק העונשין; וכן עבירות בנשק לפי סעיפים 144(א)-(ב) לחוק העונשין.

3. בהחלטה מיום 14.11.2019 (בש"פ 7265/19) עמדתי על עובדות כתב האישום ועל השתלשלות הליכי המעצר בעניינם של המשיבים, ולא ראיתי לשוב ולפרטם. אציין כי אף שהוריתי על קבלת הבקשה להאריך את מעצרם בתשעים ימים, הערתי כי קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי רחוק מלהשביע רצון.

4. ביני לביני, התקיימו ארבעה דיוני הוכחות בלבד בהם נשמעו עדים טכניים; מענה לכתב האישום נקבע לחודש אפריל; וכן, קבועים שמונה דיוני הוכחות נוספים (חצאי ימים) בחודשים מאי-ספטמבר - כשהמוקדם שבהם קבוע ליום 20.5.2020. עוד יצוין כי טרם נמסרו למשיבים כל חומרי החקירה, וכי הוגשו בקשות לקבלת חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (בע"ח 67312-12-19); להלן: הבקשות לקבלת חומרי חקירה), וכי דיון בבקשות אלו טרם התקיים בבית המשפט המחוזי, לנוכח בקשות חוזרות ונשנות לדחיית מועד מטעם המבקשת.

טענות הצדדים

5. המבקשת טוענת כי מסוכנותם הרבה של המשיבים עולה מתוך חומרת המעשים המיוחסים להם, וכמו גם מנסיבות ביצועם המעידות על תכנון מוקדם ועל מאמצם להסוות את זהותם ולהעלמת ראיות. עוד טוענת המבקשת לקיומו של חשש ממשי להימלטותם של המשיבים מאימת הדין וכן לשיבוש הליכי משפט, זאת, בשים לב לסכסוך המשפחתי אשר עומד ברקע לאישומים. אשר לקצב התקדמות ההליך, ציינה המבקשת כי משפטם של המשיבים החל וצפוי להמשיך ולהתקדם אך בחודש אפריל, וזאת בשל שהייתו של המותב הדין בתיק בשבתון. המבקשת הוסיפה כי במהלך תקופה זו ניתן לצפות כי תמוצה סוגיית העברת חומרי החקירה, וציינה כי היא פועלת בשקידה להשיב לכל טענות ההגנה בנדון.

6. המשיבים מצדם מתנגדים לבקשה, ובמסגרת הדיון שהתקיים לפניי ביום 25.2.2020 טענו, בעיקרו של דבר, כי ההליכים צפויים להימשך עוד זמן רב (זאת בשים לב, בין היתר, לריבוי העדים), וכן כי יידרשו מועדי הוכחות רבים נוספים לסיומו של התיק. בתוך כך, צוין כי בניגוד לדבריה של המבקשת במסגרת הדיון בהארכת המעצר הראשונה כי בדעתה להגיש בקשה לקביעת מועדי הוכחות נוספים, בקשה כאמור לא הוגשה מצדה. עוד טוענים המשיבים כי העיכוב רובץ לפתחה של המבקשת - אשר אף בשלב זה טרם השלימה העברתם של חומרי חקירה רבים לידיהם ומוסיפה להתמהמה

בנדון (כפי שעולה אף מבקשתה של המבקשת מיום 9.2.2020 לדחיית מועד הדיון בבקשות לקבלת חומרי חקירה, אשר הוגשה לעיוני במהלך הדיון). לטענת המשיבים, בשים לב לצפי התמשכות ההליכים, יש להפנותם לקבלת תסקיר מעצר על-מנת לבחון היתכנות למעצר בפיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות באי כוחם של הצדדים במסגרת הדיון שהתקיים לפניי, שוכנעתי כי יש להיעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו של המשיבים.

כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, בית המשפט נדרש לאיזון שבין חירותו של הנאשם לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. בתוך כך, על בית המשפט להביא במניין שיקוליו, בין היתר, את משך שהותו של הנאשם במעצר; את קצב התקדמות ההליך; את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; את רמת המסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור; וכן, את החשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות הנאשם מאימת הדין (ראו למשל: בש"פ 9507/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (20.12.2017); בש"פ 2237/19 מדינת ישראל נ' פלונית, פסקה 8 (3.4.2019); בש"פ 4647/19 מדינת ישראל נ' חרלנוב, פסקה 8 (17.7.2019)). ככל שמתארך פרק הזמן בו שוהה הנאשם במעצר, כך נעה נקודת האיזון אל עבר חירותו, ועל בית המשפט לשוב ולבחון את האפשרות להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר, בשים לב למכלול השיקולים האמורים (ראו: בש"פ 6226/19 מדינת ישראל נ' דניאלי, פסקה 9 (6.10.2019)).

8. בענייננו, לא מצאתי כי בשלב זה הוסטה נקודת האיזון לכיוון זכותם של המשיבים לחירות באופן הגובר על האינטרס שבשמירה על שלום הציבור וביטחונו. כפי שצוין במסגרת ההחלטה על הארכת המעצר הראשונה, המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיבים עולה מעצם חומרתה של העבירה המיוחסת להם – עבירת הרצח, מהחמורות שבספר החוקים – אשר מקימה חזקת מסוכנות, וכמו גם מנסיבות ביצועה המתוארות בכתב האישום. למסוכנות זו מתווסף החשש המובנה הקיים בעבירת הרצח להימלטות הנאשם מפני אימת הדין (ראו: בש"פ 6910/13 מדינת ישראל נ' קבלאן, פסקה 17 (17.10.2013); בש"פ 6888/13 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 5 (27.10.2013)), וכן יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב 2 אשר הורשע בעבירות אלימות.

9. לא אכחד כי קצב התקדמות ההליכים עד עתה הוא, בלשון המעטה, רחוק מלהניח את הדעת, וכמו גם הצפי להתמשכותם לאור מיעוט דיוני ההוכחות הקבועים לעת הזו ומועדיהם הרחוקים. עם זאת, כפי שצינתי גם בהחלטה על הארכת המעצר הראשונה, בית משפט זה קבע לא אחת כי חלוף הזמן כשלעצמו אינו מטה את הכף לטובת המשיבים, וכי יש לבחון את הנסיבות בכללותן על רקע השיקולים הרלוונטיים, לרבות מסוכנות המשיבים (ראו: בש"פ 9797/17 מדינת ישראל נ' כנעאן, פסקה 15 (7.1.2018); בש"פ 1957/19 מדינת ישראל נ' עודה, פסקה 15 (17.4.2019); בש"פ 4647/19 מדינת ישראל נ' חרלנוב, פסקה 10 (17.7.2019)). דברים אלו אמורים, הגם שלא בלי קושי, אף כאשר העיכוב רובץ לפתחה של התביעה בהשלמת העברת חומרי חקירה (אלה שאינם חסויים). לעניין זה אציין כי קשה להלום מצב בו על אף חלוף הזמן ממועד הגשת כתב האישום טרם נמסר מלוא חומר החקירה לידי המשיבים. על כן, על המבקשת לעשות כל שלאל ידה על-מנת להשלים את העברת חומרי החקירה לידיהם של המשיבים לאלתר ולאפשר

ניהול הליך יעיל ובמסגרת זמנים מתקבלת על הדעת (ראו והשוו: בש"פ 1087/18 מדינת ישראל נ' פוגל, פסקאות 21-20 (1.3.2018)). כמו כן, ואף שאין לי ספק כי יומנו של בית המשפט המחוזי עמוס לעייפה, יש לעשות כל מאמץ לעבות באופן ממשי את מועדי ההוכחות שנקבעו עד לחודש ספטמבר, ולקבוע מועדים נוספים, תכופים, לאחר חודש ספטמבר.

10. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיבים בתשעים ימים, החל מיום 13.2.2020, או עד למתן פסק דין בעניינם בתפ"ח 37031-02-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, א' באדר התש"ף (26.2.2020).

שׁוֹפֵט
